

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 19C/328/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212213683
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamil Petrovič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7212213683.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v právnej veci žalobcu : Q. N., a.s., so sídlom S. 8, G., F.: XX XXX XXX, právne zast. : Mgr. Jana Sadloňová, advokátka, so sídlom Hlavná 14, Prešov, proti odporcovi L. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX, H., toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Vierou Hernández, zamestnankyňa Okresného súdu Košice II, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Ambróz Motyka, Nám. SNP 7, Stropkov, v konaní o zaplatenie 251,33 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zmenu návrhu na začatie konania v podaní žalobcu zo dňa 15.4.2013 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť titulom náhrady škody sumu 157 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 157 eur od 13.8.2010 do zaplatenia, pripúšťa.

Konanie v časti o zaplatenie sumy 43 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 43 eur od 13.8.2010 do zaplatenia, zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 142,91 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 142,91 eura od 13.8.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcom rozsahu zamietá.

Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2,26 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.5.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 251,33 eura s príslušenstvom (úroky z omeškania) vrátane náhrady trov konania. Uplatnená pohľadávka v istine predstavovala podľa opisu rozhodujúcich skutočností v žalobe čo do sumy 51,33 eura nezaplatenú cenu telekomunikačných služieb poskytnutých žalovanému žalobcom v období od 12.4.2010 do 15.6.2010 na základe zmluvy o pripojení č. M zo dňa 11.1.2010 a Dodatku k tejto Zmluve z toho istého dňa a na základe Zmluvy o pripojení č. M zo dňa 12.4.2010 a Dodatku k tejto Zmluve z toho istého dňa a čo do sumy 200 eur zmluvnú pokutu dohodnutú účastníkmi pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovaným v Dodatkoch k predmetným Zmluvám o pripojení. Žalobca tvrdil, že žalovaný aj napriek jeho písomnej výzve doposiaľ dlžnú sumu neuhradil.

Napriek vykonanému šetreniu sa súdu nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, preto mu bol v zmysle ust. § 29 ods. 2 O.s.p. uznesením zo dňa 16.1.2013, č.k. 19C/328/2012-49 ustanovený opatrovník na zastupovanie v konaní.

Súdom ustanovený opatrovník žalovaného sa k žalobe písomne nevyjadril.

Písomným podaním zo dňa 15.4.2013 žalobca podal návrh na zmenu žaloby v časti nároku na zmluvnú pokutu tak, že žiadal, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie sumy 157 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody a v časti zmluvnej pokuty vo výške 43 eur s príslušenstvom vzal žalobu späť. Žalobca škodu odôvodnil ako rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Túto škodu mal žalovaný spôsobiť tým, že získal mobilný telefón, resp. telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene, pričom podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a platiť za ne po dobu viazanosti. Následne však záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu služieb porušil.

Vo veci rozhodol Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 30.5.2013, č.k. 19C/328/2012-62 tak, že zmenu návrhu na začatie konania v zmysle návrhu žalobcu pripustil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 208,33 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 13.8.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie dôvodiac, že mu postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže súd mu nedoručil návrh na začatie konania s prílohami, avšak doručil dňa 10.7.2013 rozsudok, ktorým bola pripustená zmena žaloby a žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 208,33 eura a nahradiť žalobcovi trovy konania. V odvolaní vedľajší účastník ďalej uviedol, že vo vzťahu k uplatnenému nároku vo výške 51,33 eura titulom nezaplatených elektronických komunikačných služieb nemá námietky, avšak namietol opodstatnenosť uplatnenej zmluvnej pokuty, resp. nároku na náhradu škody, ku ktorým nárokom sa vedľajší účastník mienil vyjadriť až po riadnom doručení žaloby vrátane príloh.

O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.11.2014 tak, že rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvého stupňa sa dopustil v konaní procesných chýb spočívajúcich v tom, že vedľajšiemu účastníkovi nedoručil návrh na začatie konania zo dňa 21.3.2012 ani návrh na zmenu návrhu na začatie konania zo dňa 15.4.2013, čím súd znemožnil vedľajšiemu účastníkovi realizáciu jeho procesných práv vyjadriť sa nielen k návrhu na začatie konania, ale aj k návrhu na zmenu návrhu na začatie konania, navrhnuť dôkazy, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, zúčastniť sa pojednávania. Z odôvodnenia vyplynula pre súd prvého stupňa povinnosť napraviť uvedené procesné pochybenia, t.j. doručiť návrh na začatie konania, ako aj návrh na zmenu návrhu na začatie konania vedľajšiemu účastníkovi a rozhodnúť a rozhodnúť o navrhovanej zmene návrhu a o príprave pojednávania podľa ust. § 114 ods. 2 O.s.p., nariadiť pojednávanie podľa § 115 O.s.p. a po dokazovaní, ktoré navrhnu účastníci konania, resp. vedľajší účastník rozhodnúť vo veci zákonne a spravodlivo.

Podľa ust. § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konania a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Po doručení žaloby s jej prílohami a návrhu žalobcu na zmenu žaloby sa vedľajší účastník vyjadril písomným podaním zo dňa 29.7.2015 tak, že žalobcom uplatnený nárok v sume 51,33 eura titulom nezaplatenej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby nespochybnil, avšak žalobcom uplatnený nárok v sume 157 eur titulom náhrady škody vedľajší účastník neuznal dôvodiac, že samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Poskytnutie zľavneného mobilného zariadenia predstavuje podľa vedľajšieho účastníka súčasť obchodnej stratégie a politiky žalobcu. Vedľajší účastník na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 20.8.2012, sp. zn. 16Co/105/2012 a rozsudok

Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.1.2013, sp. zn. 14C/44/2012. Vedľajší účastník si zároveň uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré v predmetnom písomnom podaní aj vyčíslil.

Podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní na ktorom došlo k zmene.

Podľa ust. § 95 ods. 2 O.s.p., súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že dispozícia účastníka konania, ktorou chce meniť návrh je obmedzená súhlasom súdu. Súd pri úvahe o tom, či zmenu návrhu pripustí, zvažuje či výsledky doterajšieho konania ako celku môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu vtedy, ak v čase zmeny návrhu na začatie konania už boli urobené úkony, zvlášť vykonané dokazovanie, ktoré by nemohlo byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu.

V tomto prípade sa žalobca zmeneným návrhom domáha peňažného plnenia, avšak na inom skutkovom základe ako pôvodnou žalobou. Oproti pôvodne uplatnenej zmluvnej pokute sa žalobca zmenenou žalobou domáha náhrady škody spôsobenej mu porušením zmluvných povinností žalovaným. Hoci sa v danom prípade žalobca domáha zmenenou žalobou druhovo rovnakého plnenia, uplatňuje si ho na inom skutkovom základe. I napriek odlišnému skutkovému základu však vzhľadom na štádium konania (prípravu ako aj dokazovanie) doterajšie konanie môže byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Preto súd zmenu žaloby tak ako ju žalobca navrhol pripustil.

Písomné podanie žalobcu zo dňa 15.4.2013 okrem zmeny žaloby obsahovalo aj späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 43 eur s úrokmi z omeškania uplatnenými za omeškanie so zaplatením tejto sumy. Späťvzatie žaloby v uvedenej časti žalobca odôvodnil práve poukazom na zmenu návrhu, na základe ktorej namiesto zmluvnej pokuty vo výške 200 eur si žalobca v ďalšom uplatňoval voči žalovanému náhradu škody vo výške 157 eur predstavujúcej rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Žalobca zároveň uviedol, že k zmene žaloby pristúpil potom ako ustanovenie v dodatku k Zmluve o pripojení, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón, resp. telekomunikačné zariadenie bolo v inom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka, konkrétne v rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011, pričom v zmysle ust. § 53a Občianskeho zákonníka je v takom prípade žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Na základe tohto späťvzatia súd s použitím ustanovení § 96 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. konanie o zaplatenie sumy 43 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 43 eur od 13.8.2010 do zaplatenia zastavil. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby súd nezisťoval, nakoľko k čiastočnému späťvzatiu došlo skôr než sa začalo pojednávanie a preto i prípadný nesúhlas žalovaného by nebol účinný (§ 96 ods. 3 O.s.p.).

Súd vykonal vo veci dokazovanie v nasledujúcom rozsahu a z vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový stav.

Dňa 11.1.2010 došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu Zmluvy o pripojení č. M a toho istého dňa k uzavretiu Dodatku k Zmluve o pripojení č. M na základe ktorých za podmienok vyplývajúcich tiež zo Všeobecných obchodných podmienok obchodnej spoločnosti žalobcu, žalobca predal žalovanému mobilný telefón zn. Samsung C5110 za zľavnenú kúpnu cenu 9 eur za čo sa žalovaný zaviazal po dohodnutú dobu viazanosti 24 mesiacov využívať služby žalobcu v rozsahu účastníckeho programu „Paušál 10 eur“ pričom výška mesačného poplatku predstavovala prinajmenšom sumu 3 eura (bod 1.2, 2.2, 2.3 Dodatku) a nezadať svojim konaním, predovšetkým nezaplatením splatnej ceny služieb podnet pre zrušenie Zmluvy, obmedzenie, alebo prerušenie poskytovania služieb žalobcom. Pre prípad porušenia tohto zmluvného záväzku žalovaným, účastníci v Dodatku k Zmluve o pripojení v bode 2.5 dohodli právo žalobcu na zmluvnú pokutu v sume 100 eur (Zmluva o pripojení č. M na č.l. X a Dodatok k Zmluve o pripojení č. M na č.l. 6). Dňa 12.4.2010 došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu Zmluva o pripojení č. M a toho istého dňa k uzavretiu Dodatku k Zmluve o pripojení č. M na základe ktorých za podmienok vyplývajúcich tiež zo Všeobecných obchodných podmienok obchodnej spoločnosti

žalobcu žalobca predal žalovanému mobilný telefón zn. Sony Ericson W205 za zľavnenú kúpnu cenu 9 eur, za čo sa žalovaný zaviazal po dohodnutú dobu viazanosti 24 mesiacov využívať služby žalobcu v rozsahu zvoleného účastníckeho programu „ Paušál 3 eura“, výška mesačného poplatku predstavovala pritom prinajmenšom sumu 3 eurá (bod 1.2, 2.2,2.3 Dodatku) a nezadať svojim konaním, predovšetkým nezaplatením splatnej ceny služieb podnet pre zrušenie Zmluvy, obmedzenie, alebo prerušenie poskytovania služieb žalobcom. Pre prípad porušenia tohto zmluvného záväzku žalovaným, účastníci v Dodatku k Zmluve o pripojení v bode 2.5 dohodli právo žalobcu na zmluvnú pokutu v sume 100 eur (Zmluva o pripojení č. M na č.l. 10 a Dodatok k Zmluve o pripojení č. M na č.l. 11). Súčasťou zmluvných dojednaní účastníkov boli aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných, elektronických, komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Q. N., a.s. Podľa čl. 11 Všeobecných zmluvných podmienok, ktorý upravoval ceny a platobné podmienky, spoločnosť žalobcu poskytuje telekomunikačné služby a vykonáva ich zúčtovanie podľa platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktoré priraduje spoločnosť Orange N. pre konkrétneho užívateľa. Zúčtovacie obdobie priradené užívateľovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb konkrétnemu užívateľovi a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní. Spoločnosť žalobcu vyhotoví po skončení zúčtovacieho obdobia zákazníkovi súhrnné vyúčtovanie vo forme faktúry - daňového dokladu. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom je 14 dní odo dňa jej vystavenia. Dlhá suma sa považuje za uhradenú keď je pripísaná na účet žalobcu. podľa čl. 6 Všeobecných zmluvných podmienok, žalovaný ako zákazník bol mimo iné povinný uhrádzať cenu služieb v súlade so Zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami a cenníkom oznamovať bezodkladne po celú dobu platnosti Zmluvy žalobcovi zmenu identifikačných údajov, ako napr. adresy bydliska. Podľa čl. 5 Všeobecných zmluvných podmienok, žalobca bol oprávnený obmedziť, alebo prerušiť poskytovanie služieb, deaktivovať SIM kartu zákazníka, ak zákazník mešká viac ako jeden deň s úhradou splatnej pohľadávky (Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických, komunikačných služieb na č.l. 26). Žalobca vyúčtoval žalovanému cenu poskytnutých služieb a poplatkov faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 26.4.2010v sume 17,01 eura (faktúra na č.l. 17), za zúčtovacie obdobie od 12.4.2010 do 12.5.2010 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.4.2010 v sume 3,11 eura (faktúra na č.l. 18), za zúčtovacie obdobie od 13.4.2010 do 12.5.2010 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.4.2010 v sume 8,15 eura (faktúra na č.l. 19), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.5.2010 v sume 1,33 eura (faktúra na č.l. 20), za zúčtovacie obdobie od 13.5.2010 do 12.6.2010 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.5.2010 v sume 3 eura (faktúra na č.l. 21), za zúčtovacie obdobie od 13.5.2010 do 12.6.2010 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.5.2010 v sume 10,83 eura (faktúra na č.l. 22), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.6.2010 v sume 3,95 eura (faktúra na č.l. 23), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.6.2010 v sume 3,95 eura (faktúra na č.l. 24). Z dôvodu, že žalovaný neuhradil riadne a včas cenu služieb a poplatky žalobca ho vyzval na úhradu pohľadávky predstavujúcej cenu za poskytnuté služby a poplatky vo výške 51,33 eura, zmluvnej pokuty v celkovej výške 200 eur a to v lehote najneskôr do 12.8.2010. Predmetná výzva bola žalobcovi doručená dňa 11.8.2010 (listina zo dňa 29.7.2010 označená ako pokus o pokonávku na č.l. 15 a fotokópia doručky na č.l. 16). Z prehľadu faktúr a ich úhrad predloženého žalobcom mal súd za preukázané, že žalovaný počas existencie zmluvného vzťahu so žalobcom, založeného na základe Zmluvy o pripojení č. M zo dňa 11.1.2010, uhradil žalobcovi celkovo 52,42 eura a že počas existencie zmluvného vzťahu so žalobcom, založeného Zmluvou o pripojení č. M zo dňa 12.4.2010, nezaplatil žiadnu z vyúčtovaných cien za spotrebované služby (prehľad faktúr a ich úhrad na č.l. 4). Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia žalovaný žalobcovi dlžnú sumu neuhradil (nesporná skutočnosť).

Podľa ust. § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zák. č. 610/2003 Z.z. podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 43 ods. 5 zák. č. 610/2003 Z.z. podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatí cenu za poskytnutú službu do 45 dní po splatnosti alebo opakovane porušuje podmienky zmluva o pripojení.

V zmysle ust. § 42 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb, a v prípade nezaplatenia splatnej ceny poskytnutej služby môže dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb a to až do zániku zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, (tiež) ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednávania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

Podľa ust. § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenie nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil uplatnený nárok žalobcu v časti uplatnenej istiny pohľadávky ako dôvodný v celom rozsahu. Čo do zaplatenia ceny za služby v celkovej sume 51,33 eura, tak ako bola táto suma vyúčtovaná predmetnými faktúrami, súd v závere o dôvodnosti tejto časti uplatneného nároku vyšiel z preukázania, že žalovaný predmetnými zmluvami o pripojení na seba prevzal okrem iného tiež záväzok uhrádzať žalobcovi cenu jemu poskytnutých elektronických, komunikačných služieb a poplatky s poskytovaním týchto služieb spojené podľa platného cenníka žalobcu, že žalobca predmetnými faktúrami cenu poskytnutých služieb a poplatky žalovanému riadne vyúčtoval avšak žalovaný tento svoj záväzok na peňažné plnenie ani v lehote splatnosti, ani na základe dodatočnej výzvy a ani do vyhlásenia rozsudku nesplnil.

Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 157 eur titulom náhrady škody súd považoval za čiastočne dôvodný. V prvom rade súd považoval za potrebné vysporiadať sa s dôvodnosťou toho nároku na náhradu škody v kontexte s ust. § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko na zabezpečenie záväzkov vyplývajúcich pre žalovaného zo zmlúv o pripojení, bola medzi účastníkmi dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 100 eur, pričom z predmetných zmlúv o poskytovaní verejných služieb a dodatkov k nim nevyplýva, že by si účastníci dohodli, aby žalobca bol oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinností žalovaným, na ktoré sa vzťahuje zmluvná pokuta. Aj keď takéto dojednanie medzi účastníkmi nebolo dohodnuté, podľa názoru súdu sa žalobca oprávnene domáhal náhrady škody, nakoľko právoplatným rozhodnutím súdu v inom konaní bolo dojednanie o zmluvnej pokute vo formulárových zmluvách používaných žalobcom určené za neprijateľné a teda neplatné, následkom čoho sám žalobca upustil od uplatňovania zmluvnej pokuty a domáhal sa náhrady škody len v rozsahu rozdielu medzi zľavenou a spotrebiteľskou cenou mobilného telefónu. Vo svojom závere o jeho dôvodnosti súd vo všeobecnosti vyšiel z toho, že predpokladom pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je vychádzajúc z ust. § 420 Občianskeho zákonníka kumulatívne splnenie štyroch základných podmienok: musí dôjsť či už konaním alebo opomenutím k porušeniu právnej povinnosti (zákonnej alebo zmluvnej), musí dôjsť k vzniku škody, teda ujmy v majetkovej sfére poškodeného, prejavujúcej sa na veci, majetku alebo na zdraví, ktorá je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom (peniazmi), medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody musí existovať príčinná súvislosť a k porušeniu právnej povinnosti a k vzniku škody musí dôjsť zavineným konaním alebo opomenutím škodcu. Premietnuté na daný prípad, vykonaným dokazovaním mal súd v konaní za preukázané, že žalovaný nezaplatil vyúčtovanú cenu za telekomunikačné služby poskytované žalobcom, čím porušil svoju základnú právnu povinnosť vyplývajúcu z uzavretých zmlúv o pripojení. Následkom toho žalobca dôvodne pristúpil podľa článku 5 bod 5.1 písm. c) VOP k dočasnému prerušeniu poskytovania služby žalovanému, pričom k tomuto opatreniu žalobcu, vychádzajúc z obsahu spisu, bol žalovaný pasívny a ani napriek prerušeniu služieb k splneniu splatných záväzkov nepristúpil. Žalobca pri uzavretí zmlúv o pripojení, v záujme umožniť žalovanému využívať jeho služby prostredníctvom mobilného telefónu, poskytol žalovanému zľavu z jeho kúpnej ceny a tiež iné výhody, ktoré, nebyť záväzku platiť určitú sumu po istý čas, by žalovaný nedostal ani u žalobcu, ale ani u iného poskytovateľa obdobných služieb. Žalobca prirodzene vychádzal z toho, že riadnym odoberaním služieb a platením ich ceny v minimálne určenom rozsahu a v dohodnutej dobe viazanosti žalovaným dosiahne očakávaný zisk pri určitom produkte služieb a objeme nákladov s ním spojených, včítane poskytnutej zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu i prípadných

ďalších poskytnutých výhod. I žalovaný mal z ekonomického hľadiska možnosť vybrať si produkt ponúkaný žalobcom bez súčasného zakúpenia mobilného telefónu alebo bez poskytnutia benefitov, v ktorom prípade by za služby s najväčšou pravdepodobnosťou platil viac a telekomunikačné zariadenie, bez ktorého je využívanie služieb žalobcu nemysliteľné, by si musel zakúpiť či už u žalobcu alebo u iného predajcu za riadnu predajnú cenu, ktorá podľa zistenia súdu činila 100 eur, resp. 75 eur. Za tohto stavu je podľa posúdenia súdu nepochybné, že riadnym nevyužívaním poskytovaných služieb žalovaným, imanentnou súčasťou čoho podľa názoru súdu je i včasná úhrada vyúčtovanej ceny za ne, ktorá podľa zmluvných podmienok je predpokladom ich poskytovania (pod hrozbou prerušenia), nemohlo dôjsť u žalobcu k naplneniu ekonomického zámeru, s ktorým vstúpil so žalovaným do právneho vzťahu, keďže do jeho majetku sa nedostalo to, čo by sa do jeho majetku dostalo v prípade riadneho plnenia si právnych povinností žalovaným. Výšku tejto ujmy možno podľa názoru súdu odvodiť z dojednania v čl. II bod 2.2 dodatkov k zmluvám o pripojení, v ktorých je vyjadrená minimálna suma mesačnej úhrady za využívanie služieb žalobcu (3 eura včítane DPH) počas celej doby viazanosti (24 mesiacov). Vychádzajúc z takto stanovenej minimálnej mesačnej úhrady za služby počas celej doby viazanosti možno uzavrieť, že pokiaľ by žalovaný po celý čas trvania viazanosti riadne využíval služby žalobcu v takto dohodnutom minimálnom rozsahu, zaplatil by žalobcovi za celé obdobie viazanosti spolu sumu 72 eur (3 eura x 24 mesiacov). Vzhľadom na to, že žalobca uzavrel so žalovaným dve zmluvy o pripojení, suma za celé obdobie viazanosti predstavuje spolu sumu 144 eur. V tejto sume sú podľa posúdenia súdu zahrnuté i náklady spojené s poskytnutím zľavy z kúpnej ceny vo výške 91 eur, resp. 66 eur žalovanému. V prípade Zmluvy o pripojení č. M žalovaný počas existencie zmluvného vzťahu plnil žalobcovi celkovo vo výške 52,42 eura. Rozdiel medzi plnením za celé obdobie viazanosti v sume 72 eur a poskytnutým plnením v sume 52,42 eura je 19,58 eura. V prípade Zmluvy o pripojení č. M žalovaný nezaplatil žiadnu z vyúčtovaných cien za spotrebované služby. Suma 91,58 eura (19,58 eura + 72 eura) nebola u žalobcu pokrytá plnením žalovaného, preto rozhodne predstavuje škodu na jeho majetku, vzniknutú v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Riadiac sa týmito úvahami, dospel súd k záveru, že žalovaný za škodu na majetku žalobcu vo výške 91,58 eura zodpovedá, a preto súd žalobcovi náhradu v tejto výške i priznal a v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol.

Spolu s istinou pohľadávky v celkovej výške 142,91 eura súd priznal žalobcovi tiež úroky z omeškania v percentuálnej výške o 8 percentuálnych bodov viac ako predstavovala základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu žalovaným (1%) a to počnúc dňom 13.8.2013, od ktorého si úroky z omeškania žalobou uplatnil žalobca vychádzajúc pritom z poslednej výzvy žalobcu, v ktorej určil lehotu na plnenie, čo bol deň 12.8.2013.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Žalobca vzal žalobu späť vo výške 43 eur a v časti uplatneného príslušenstva bez toho, aby sa domohol voči žalovanému toho, čo si žalobou uplatnil, preto v tejto časti bol žalobca podľa názoru súdu neúspešný. Žalobca bol neúspešný aj v časti istiny v sume 65,42 eura, v ktorej časti súd žalobu zamietol. V časti o zaplatenie sumy 142,91 eura súd žalobe vyhovel, teda v tejto časti bol žalobca úspešný.

Vychádzajúc z uvedeného, miera úspechu žalobcu, vo vzťahu k predmetu konania, predstavuje 56,86% a miera úspechu žalovaného predstavuje 43,14%. Vzhľadom na percentuálne vyjadrenie úspešnosti oboch strán sporu vo vzťahu k predmetu konania tak patrí právo na náhradu trov konania v pomere rozdielu medzi takto vyjadrenou úspešnosťou oboch strán sporu (tzv. čistý úspech), tzn. v rozsahu 13,72% (56,86% - 43,14%) žalobcovi. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré spočívajú v náhrade zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eura. Súdom priznaná pomerná časť 13,72% predstavuje sumu 2,26 eura, na ktorej zaplatenie súd zaviazal žalovaného.

V právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník v konaní vystupoval popri účastníkovi, ktorý bol v konaní v prevažnej miere neúspešný, avšak vedľajší účastník nie je so žiadnym z účastníkov v hmotnoprávnom vzťahu, nemá preto vplyv na vznik alebo splnenie nároku

žalobcu, svojim konaním nemohol ovplyvniť začatie súdneho sporu a za jeho výsledok vo veci samej nezodpovedá v zmysle povinnosti na splnenie nároku žalobcu.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II.

V zmysle ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku , alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci , pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí ,pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).